

(Алгемајнер, 22. август 2012)

Православни Србин 42-годишњи Александар Цветковић, сада и држављанин Израела, оптужен је за ратне злочине – убијање Муслимана приликом пада Сребренице 1995. г, када је био 25-годишњи војник.

Босна је захтевала његово изручење, а Јерусалим је то и одобрио, али је сада поднета жалба на ту одлуку.

Његова коначна судбина је од важности за људска права уопште, јер од четири зарађене балканске народности током ратова 1990-их само једну – Србе је хашки Међународни кривични трибунал за Југославију [International Criminal Tribunal for Yugoslavia (ICTY)] са својим филијалама несразмерно често "узео на зуб" и често драконски осуђивао за злочине чије размере тек треба утврдити. Ако се тако нешто може догађати војницима и генералима – Србима, то се може догодити и Израелцима у њиховом, паралелном, конфликту са Палестинцима. И гле, Саманта Пауер [\[1\]](#) је и наговестила могућност да се Израел окупира снагама НАТО-а на начин како је то учињено и у Југославији.

У најмрачнијим данима грађанског рата у Југославији, војска босанских муслимана је користила Сребреницу као базу одакле је вршила ужасавајуће и језиве упаде у оближња православна српска села, у којима су како муслимански борци, тако и муслимански

Израел пред мамцем "геноцида"

Пише: Џулија Горин
четвртак, 23 август 2012 23:39

цивили убијали српске мештане у насилничким оргијама о којима свет никада ништа није сазнавао, нити видео те слике. Али насупрот томе, слике муслиманских патњи су се емитовале на сваки ТВ екран света.

Док Цветковић, на захтев Босне, борави у једном од израелских затвора, чекајући резултат жалбе на неповољну одлуку јерусалимског средског суда да се изврши његова екстрадиција у Босну, тај случај ставља на дневни ред питање одговорности Израела да заштити његов живот.

У рубрици "ОпЕд" [2] у израелском листу "Џерузалем Пост" ([Jerusalem Post](#)), председник холандске НВО "Историјски пројект Сребреница" (Srebrenica Historical Project), Стефан Каргановић пише:

„[Цветковић] је оптужен да је учествовао у једном догађају на локацији званој Пилица, где је, наводно, стрељано стотину ратних заробљеника – муслимана... Током претходних 20 година, Цветковић је био ожењен украјинском Јеврејком и са њом има два сина... Ако би овај израелски држављанин био изручен сарајевским властима, то онда изазива неколико узнемиравајућих питања.... Како се може и очекивати, огромна већина окривљених нису муслимани (133 су Срби, 21 Хрвати и само 29 муслимани). Најчешће добијају дуготрајне казне затвора у поређењу са минималним казнама које добија мањина муслимана којима је суђено за ратне злочине почињене током рата у Босни... Одбрани се омогућавају оскудни извори за одговарајуће особље и истраживања – а она се суочава са добро финансираном машинеријом оптужбе која има довољно особља. Стандардна процедура тужилаца је уцењивање сведока.... постоје застрашујуће приче о уценама и притисцима на сведоке.“

Како пише лист Хаарец (*Haaretz*): „Јерусалимски средски суд је поставио као услов за екстрадицију [г. Цветковића] да Сарајево пружи гаранције о тамошњим затворским стандардима“.

Израел пред мамцем "геноцида"

Пише: Џулија Горин
четвртак, 23 август 2012 23:39

“Сарајевске гаранције“ - ма, то би могао бити наслов неке сатире! Једна од захтеваних “гаранција“ је била да ће Цветковић бити држан одвојено од осталих затвореника, јер постоје бојазни о безбедности по немуслимане. И заиста! Погледајте упозоравајућу причу о једном српском генералу у британском затвору у коме је много муслимана. Британија је 2004 г. бацила у затвор генерала Радисава Крстића – у затвор са много сексуалних злочинаца и убица. Неколико година касније, појавио се новински наслов какав је и требало очекивати: “Радисав Крстић – тројица муслимана му пресекли грло у осветничком нападу у затвору“ ([Radislav Krstic – Three Muslims Slash His Throat Open in Jail Revenge Attack](#)).

А – ко беше тај Крстић, тај Србин, тај “ратни злочинац“ и “звер“ – како су га новински извештаји описали после скоро смртоносног напада на њега? Проучавање Крстићевог случаја показује шта то није у реду са оптужбама против Цветковића.

Крстић је осуђен на 46 година (смањено на 35) за злочин чија природа тек треба да буде одређена, а у времену када је пресуда донета - за лешеве који је тек требало да буду ископани. Био је оптужен за стрељање без суда “више од 7.000 људи“, мада трибуналови истражитељи никада нису пронашли сва тела. Све то може бити мрачно и језиво, али вреди истаћи да је његова осуда на 46 година затвора била претерана у поређењу са пресудама другим, познатијим ратним злочинцима, укључујући и оне Хитлеровом наследнику, адмиралу Карлу Деницу (10 година) и Алберту Шперу, нацистичком шефу индустријске производње током рата (20 година).

Пресуда Крстићу је довела до тога да неки од хашких посматрача наберу чело у недоумици. У својој анализи о пресуди Крстићу после жалбе 2004. г., дуготрајни критичар Хага, Енди Вилкоксон наводи:

„Чак ни тај трибунал није могао сакрити чињеницу да је осудио невиног човека. Они, у параграфу 239 пресуде признају: „Радисав Крстић и Дрински корпус којим је командовао нису лично починили никакве злочине против босанских муслиманских цивила.... пребацивање босанских муслиманских цивила које је организовао Дрински корпус је била уредна операција, а Крстић је лично наредио да им се не сме чиништи ништа нажао...“

Другим речима, 20.000 жена, деце и стараца из Сребренице које је 28. Босанска [муслиманска] дивизија оставила на цедилу по наредби из Сарајева (што је био део

Израел пред мамцем "геноцида"

Пише: Џулија Горин
четвртак, 23 август 2012 23:39

покушаја да се инсценира неки злочин који би за собом повукао интервенцију НАТО-а), „безбедно су евакуисале јединице босанских Срба користећи камионе и аутобусе који су на брзину били експроприсани од српских цивила“, како пише Небојша Малић, власник либертаријанског блога “Сиви соко” (“Gray Falcon”).

Осим тога, војни посматрачи УН који су били саслушани ([debriefed](#)) казали су да нису добили никакве доказе, ни извештаје о масовним убиствима.

Како би се Крстић осудио, судско-медицински докази су били очигледно смућкани; судско-медицински експерти су истакли да је суђење користило костуре из гробова који су ископавани годинама раније, затим остатке погинулих од артиљеријске муниције или мина, а то и уз употребу њиховог двоструког сабирања.

Оптужница против Цветковића за убијања код Пилице сада такође изгледа још сумњивије, јер новинари под сумњу стављају сведочење јединог сведока, на темељу чијег сведочења из 1996 г. почива читав конструкција сребреничког масакра.

Џон Лоуланд (John Laughland) аутор написа ([contributor](#)) у “Гардијану“ и “УК Дејли Мејлу“ (*Guardian and UK Daily Mail*) је објавио ([reported](#)) ово: „Репортер `Дојче веле` (Deutsche Welle) Жерминал Цивиков ([Germinal Civikov](#)) објашњава да је одлука хашког трибунала да је у Сребреници извршен геноцид... заснована на сведочењу само једног сведока [Дражена Ердемовића, Хрвата).... Он је тврдио да су затвореници били стрељани у групама од по 10. Довезени су аутобусима, извођени из њих и довођени до места погубљења у пољу удаљеном неколико стотина метара, претресани, одузимана им имовина, и стрељани су. Било је свађа између целата и жртава; целати су пили и свађали се... Није могуће убити 1.200 људи за 5 сати на такав начин – сем ако се не прихвати да је свака група од по 10 људи била убијана за 2,5 минута. Чак и да је требало свега 10 минута да се свака група побије, и то би био рекорд брзине – али тада би било потребно неких 20 сати за убијање толико велике групе...

Израел пред мамцем "геноцида"

Пише: Џулија Горин
четвртак, 23 август 2012 23:39

